

LUŠTĚNINY

Studentský časopis

80

Memoriál Zuzany Krejčové str. 4, 5

Erasmus+ str. 6, 7

Rozhovor s Kamilem Marešem str. 8, 9, 10

Příběh z hudební výchovy str. 11

La casita de chocolate str. 12, 13

Co je to CTM? str. 15

Krátké zprávy str. 16

Milí čtenáři,

školní rok už končí, a proto v rukou držíte letošní druhé a současně i poslední číslo Luštěnin. Po dvou letech konečně nenastala distanční výuka pro celou školu. Luštěninám to prospělo v mnoha směrech. Konalo se více akcí než loni nebo předloni. O některých z nich si můžete v tomto čísle přečíst. Jsou to například články o Memoriálu Zuzany Krejčové, Erasmu, nebo zprávy z výletů jednotlivých tříd. Během prezenční výuky také vzniká více vtipných momentů, po delší době tu tedy najdete i nějaké perličky z hodin. Na hodinách také vznikly některé texty, které si zde můžete přečíst. Mezi nimi je i La casita de chocolate, španělská verze pohádky o perníkové chaloupce, již vymysleli studenti II., III. ročníku a sexty. V našem časopise by neměl chybět ani rozhovor, tentokrát jsme mluvili Kamilem Marešem o červech a studentském parlamentu. Podněty na články ale nejsou vše, co v předchozích letech někdy chybělo. Chtěla bych proto poděkovat všem, kteří se na tvorbě letošních Luštěnin podíleli. Ať už členům redakce, grafikům, korektorovi, přispěvatelům, tak i Vám, čtenářům. Příjemné čtení přeje

Adéla Kosková, šéfredaktorka.

šéfredaktorka: Adéla Kosková

redakce:

Magdaléna Prokešová
Andrea Pospíšilová
Linda Steinerová
Anna Šáfrová, Adéla Tichá
Adéla Hájková
Adéla Podholová
Štěpán Šuma
Sára Vohlídalová

přispěli:

Lucie Čechtická
Magdaléna Šlapáková
Anna Horová
Filip Melka
Denisa Kupcová

jazyková korektura:

Zbyněk Plocar

grafická úprava:

Martin Turčák
Kryštof Hron

Obsah

Memoriál Zuzany Krejčové
strany 4, 5

Erasmus+
strany 6, 7

Rozhovor s Kamilem Marešem
strany 8, 9, 10

Příběh z hudební výchovy
strana 11

La casita de chocolate
strany 12, 13

An english story
strana 14

Perličky
strana 14

Co je to **CTM?**
strana 15

Krátké zprávy
strana 16

Memoriál Zuzany Krejčové

V pátek 29. dubna se na Městském atletickém stadionu v Liberci uskutečnil jubilejní 20. ročník Memoriálu Zuzany Krejčové, který je pořádán na uctění památky naší bývalé studentky a úspěšné atletky. Při krásném jarním dni se na stadionu sešly týmy sedmi víceletých gymnázií, středních škol a středních odborných škol z Libereckého kraje, aby po dvouleté pauze změřily své síly ve štafetovém běhu na 400 a 800 metrů.

Jako první se na start štafety 4 x 400 metrů postavili krátce po 10. hodině zástupci primy. Naše štafeta ve složení Hronová, Kupková, Přinda a Roubíček si doběhla pro nádherné první místo, a to ještě se suverénním náskokem, který si vytvořila již na prvním úseku. Stejný úspěch jako štafeta primy málem dokázala zopakovat i štafeta sekundy, která běžela ve složení Šestáková, Václavíková, Záklasník a Václavík. Ovšem při velmi napínavém finiši, ve kterém se popraly týmy ze tří gymnázií, nakonec doběhla naše štafeta na třetím místě, a to pouhé dvě sekundy za vítěznou pozicí. Štafeta tercie ve složení Hrůzová, Koutková, Pochman a Zima si ve velmi rychlém závodě dokázala vybojovat krásné čtvrté místo. Závěrečnou štafetou v mladší kategorii byla štafeta kvarty, která si ve složení Štveráková, Habelová, Vondrouš a Beran doběhla pro nádherné druhé místo.

Po vyhlášení výsledků mladší kategorie následovaly závody starší kategorie. Nejprve závodili chlapci ve štafetě 4 x 400 metrů. Štafeta našeho gymnázia ve složení Vohlídal, Tuž, Kadlec a Křenovský běžecovou dráhou doslova řečeno prolétla a s neuvěřitelným časem štafetový závod ovládla. Na tuto radost vzápětí navázala i štafeta dívek ve složení Šáfrová, Hromková, Jandějsková a Cikánková, která si již při prvním úseku vytvořila neuvěřitelný náskok, který se každou předávkou jenom prodlužoval a prodlužoval. Pomyslnou cílovou páskou proběhla dívčí štafeta s náskokem půl minuty před štafetou finišující na druhé pozici.

Memoriál Zuzany Krejčové

Největší pozornost však na sebe upoutal hlavní závod, a to 2 x 800 metrů, ve kterém naše gymnázium reprezentovali atleti sourozenci Šlapákoví. O umístění se rozhodlo již při prvním úseku, při kterém David Šlapák vytvořil neuvěřitelný náskok a štafetový kolík předal Majdě Šlapákové, která náskok udržela a s kolíkem nad hlavou a se zamáváním publiku cílem proběhla jako první.

Po vyhlášení výsledků starší kategorie následovalo vyhlášení nejúspěšnější školy letošního ročníku, kterou se jednoznačně stalo Doctrina – Podještědské gymnázium. Nadšený pan ředitel Mgr. Jiří Jansa při bouřlivém potlesku přijal trofej a diplom pro nejúspěšnější školu 20. ročníku Memoriálu Zuzany Krejčové. Dosažený sportovní úspěch studentů našeho gymnázia prokázal, že na Doctrina – Podještědském gymnázium máme opravdové talenty, a my jim děkujeme za prestižní reprezentaci našeho gymnázia! S poděkováním nesmíme zapomenout na výborného komentátora pana Mgr. Zbyňka Plocara, který nás provázel celým závodem, a všem profesorům a organizátorům, kteří se postarali o organizaci letošního velmi zdařilého ročníku Memoriálu Zuzany Krejčové.

Anna Šáfrová

Erasmus+

Projekt pro zlepšení školního prostředí

Před více než dvěma roky se naše škola zapojila do mezinárodního projektu Erasmus+, který byl zakončen na konci dubna v Itálii. Projekt měl skončit již dříve, ale kvůli covidu a různým opatřením se výjezdy neustále odkládaly. Erasmus se spolu s námi účastnily školy z Finska, Portugalska, Itálie a Polska. Cílem projektu bylo vymyslet ideální školu, kde bude vhodné prostředí pro studenty i učitele. První výjezd se uskutečnil už v zimě 2020, a to do Finska. Zde se hlasovalo o logu projektu a pobyt byl zaměřený na měření podmínek ve škole. Jako druhá u nás následovala na podzim 2021 mobilita. Zajímali jsme se o historii školních budov. Podívat jsme se byli i ve škole v Polně, kde je expozice vytvořena podle staré školy z 18. století. Na začátku zimy byla mobilita v Polsku. Italský tým bohužel nemohl kvůli covidu přijet k nám ani do Polska, do Portugalska už ale dorazili. Právě proto, že Italové se předchozích výjezdů nemohli zúčastnit, přijelo jich do Portugalska více než studentů z ostatních zemí. V Portugalsku se účastníci projektu zaměřili na zdraví a pohyb ve škole. Celý program se ukončil v Itálii, kde jsme pracovali na vytvoření ideální školy a zároveň jsme se všichni loučili s projektem. Velmi překvapivý okamžik nastal na rozlučkové večeři, kde hlavní koordinátor projektu Jari Ekberg, učitel z Finska, přednesl projev v italštině. Teď už musíme jen dodat materiály na web projektu a naše výstupy odprezentovat.

Adéla Kosková

Nejlepší zážitky:

V Luštěninách jste si už mohli přečíst deník z pobytu ve Finsku a České republice. Teď se můžete podívat na seznam nejlepších zážitků z jednotlivých výjezdů.

Polsko:

Nejvíce se mi líbila návštěva v polském městě Wrocław, kde jsme při západu slunce navštívili nejvyšší budovu v Polsku – mrakodrap Sky Tower. V devětačtyřicátém patře na vyhlídkové ploše, která byla od podlahy až po strop zasklená, se nám odkryl úchvatný panoramatický výhled na čtvrté největší město v Polsku a jeho okolí. A západ slunce dodal tomuto oslnivému výhledu ještě větší krásu.

Anna Šáňrová

Erasmus+

Česká republika:

Ze všech dnů jsem si asi nejvíce užila úterý, kdy jsme jeli do Prahy. Navštívili jsme zde Klementinum a byli jsme i v jeho nejvyšší věži, odkud je krásně vidět celé pražské centrum. Zároveň byl program trochu volnější než ve dny, kdy jsme více pracovali na projektu, a mohli jsme se tedy lépe poznat s ostatními zahraničními studenty.

Adéla Kosková

Portugalsko:

Ve středu jsme měli volno docela brzy, takže jsme mohli odpoledne a večer trávit čas s rodinou. Tatiana, moje Portugalka, se svým přítelem, který byl také v projektu zapojen, nás vzali na pláž Fusetá, kam jsme měli jít v pondělí, ale kvůli špatnému počasí se to odvolalo. Stihli jsme tam krásný západ slunce a bylo to skvělé. Poté jsme zamířili k jedné Portugalce, u níž se po večeři sešli všichni studenti zapojení do Erasmu, a nejdříve se koukalo na nějaký důležitý fotbalový zápas – všichni Portugalci milují fotbal – a po skončení jsme si povídali s kýmkoliv z jakékoliv země. Poté už jsme se jen začali trousit zpět domů

Veronika Modrá

Itálie:

Skvělá byla přátelská nálada, třeba když jsme večer všichni někam společně šli. Dobré byly také krápníkové jeskyně, které jsme navštívili.

Tereza Pecková

Finsko:

Nejzajímavější byla finská sauna a také západ slunce ve 3 odpoledne a východ v 11 dopoledne.

Mathias Palme

Rozhovor

s Kamilem Marešem

student, předseda studentského parlamentu a začínající podnikatel

Kamile, kterými třemi slovy by ses popsal?

Důvěřivý, snaživý, severan.

Severan, jakože z Liberce?

No jako člověk ze severu. Každý v tom vidí něco jiného. My ze severu si můžeme dělat srandu, že jsme ze severu, jsme totiž z hrubšího zrna, větší vidláci, blíže k přírodě (dodává s úsměvem Kamil).

Ty jsi student, předseda parlamentu a vedle toho rozjíždíte projekt WorldWorm. Co děláš ve svém volném čase, pokud vůbec nějaký máš?

No, snažím se dělat úplně všechno. Když můžu, tak jdu sportovat, jakkoliv. Odté doby, co jsem si zlomil nohu na lyžích, se bojím lyžovat, ale chci se k tomu vrátit a třeba ještě přidat snowboard. Jinak se snažím hrát na všechny možné hudební nástroje. Učím se ještě jako mimoškolní jazyk ruštinu. Nejráději ale upevňuji vztahy se svými přáteli a rád poznávám další lidi.

Sport, jazyky, hudební nástroje, přátelé, toho je. Máš nějaké rady pro ostatní, aby byli stejně tak produktivní?

Já umím být i neproduktivní. Vstávám brzo ráno v pět, mám čas si třeba zacvičit nebo udělat něco do školy. Večer zase vím, že mám jít spát okolo desáté, tímto způsobem pak předcházím večerní prokrastinaci.

Takže ranní ptáče dál doskáče?

Asi jo, ale jsem i noční sova, jsem moudrý a dál doskáču (podotýká se smíchem Kamil).

Představil bys nám podnikatelský projekt WorldWorm?

Jasně, jeden z mých společníků zakladatelů přišel s nápadem, že bychom mohli začít dělat něco z hmyzu. Původní nápad byly kaše, ale to by bylo náročné a třeba ne tak chutné. Tak jsme došli, k jednoduššímu a smysluplnější nápadu, že bychom z hmyzu, v našem případě z moučných červů, larev potměnka moučného, začali vyrábět paštiky, respektive masné pomazánky. Začali jsme vařit, přihlásili jsme se do soutěže Soutěž a podnikej, kde jsme vyhráli druhé místo z celého Česka. Vaření nás baví a lidem to chutná. V dnešních dnech již řešíme založení firmy, řešíme smlouvy, hygienu, nezávadnost produktu, chtěli bychom mít vlastní červí farmu. Zatím všechno pěstujeme u mě v kuchyni a vaříme u mého kamaráda Adama v kuchyni. Chceme na to mít přímo vyhrazené prostory.

Rozhovor s Kamilem Marešem

A proč zrovna hmyz, proč červíci?

Zní to skvěle, ale je něco na tomhle projektu těžké? Co ti přijde nejtěžší?

Pomohla ti škola nějakým způsobem v tomto projektu? Mohou se studenti našeho gymnázia na někoho obracet, pakliže by měli podobné ambice?

Měl bys na závěr povídání o červíkách nějakou radu pro lidi, kteří chtějí také s něčím takovým začít?

Nebát se je tvoje heslo, jo?

Radek, jeden ze zakladatelů projektu s nápadem přišel, jelikož se zajímá o stravu, životní prostředí a planetu. Já jsem rád, když je jídlo na dobré výživové úrovni, a Adam rád experimentuje v kuchyni. Lidi v České republice a obecně v Evropě se hmyzu bojí. Když se ale podíváte, jak moc je hmyz zdravý, tak proč ho do stravy více nezakomponovat? Je skvělý pro lidské tělo svými výživovými hodnotami a dá se z něho něco jednoduše připravit. Je to ekologické, levnější a méně to zatěžuje planetu, je to celkově lepší než klasické maso.

S kluky se pracuje fakt dobře, voláme si několikrát týdně a scházíme se. Všichni kolem nás jsou přátelští a nápomocní, stačí se jen zeptat. Takže tady problém nevidím. Nejtěžší momentálně je přesvědčit lidi, že hmyz není něco nechutného, ale když je zpracovaný dobře, tak vám může jenom přispět ke kvalitnímu životu. Pokud teda nemáte alergii na chitin (vtipkuje Kamil mezi řečí). Chceme, aby lidé pochopili, že hmyz je budoucnost naší společnosti.

S tím samotným nápadem jsem za nikým nepřišel. Poté, co se o projektu dozvěděl pan Zeronik a pan prof. Turčík, nám nabídli pomoc ve všech podnikatelských směrech. Můžeme se na ně kdykoliv obrátit. Protože jsme na to tři, zatím všechno zvládáme, ale případně máme za kým jít.

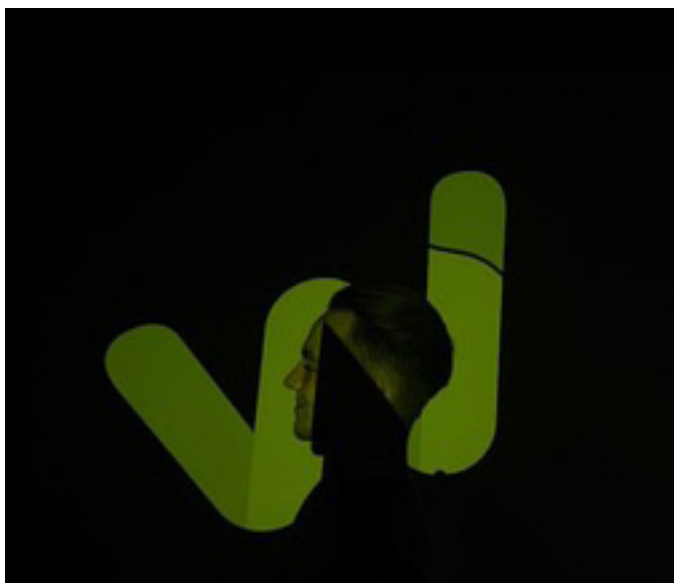
Nebojte se! Naše škola ráda podporuje aktivní studenty, stačí mít dobrý nápad a dobrý tým. Celkově v dnešní době jsou v Liberci podnikatelské inkubátory, tam vám se vším pomohou. Prostě se toho nebát!

No o nic nejde, jsme všichni mladí. Můžete získat mnoho zkušeností a ztratit trochu času.

Já jsem před zvolením funkce předsedy byl místopředseda. Funkce jsem si vážil, ale když mi byla funkce předsedy nabídnuta, věděl jsem, že mám energii vést členy parlamentu k tomu, aby usilovali o zlepšení školy. Chci, abychom si to tu užili, nemusí to být každý den od 8 do 17, ale můžeme mít příjemnější prostředí, různé akce nebo levnější ceny v kavárně. Můžeme naši školu s pomocí parlamentu udělat lepším místem. Myslím si, že já i ostatní „parlamentáři“ se fakt snažíme.

Rozhovor s Kamilem Marešem

Co bys chtěl s parlamentem změnit nebo zlepšit?

Jakou největší výhodu vidíš ve fungování parlamentu?

Kamile ráda bych náš rozhovor ukončila typickou otázkou. Kde se vidíš za pět let?

Mám před sebou dva roky na naší škole a nevím, jak dlouho budu ve funkci předsedy. Hlavním cílem je vybudovat si u mnohých potřebnou důvěru. Ukázat studentům, profesorům a vedení, že to může být ve škole velice příjemná funkční jednotka, která může něco změnit. Studenti nám mohou důvěřovat, jejich návrhy nebo nápady předáváme vedení. Zároveň chci, aby nás vedení využívalo jako příjemnější kanál komunikace se studenty. Je samozřejmě mnohem lepší, když za tebou přijde „parlamenták“, než když za tebou přijde pan ředitel. Chci obnovit a získat důvěru v parlament. Ukázat, že skrz něho se dá něco dělat. Chci, abychom využili jeho potenciál. Tímto také apeluji na studenty, že když přijdou za spolužákem, který je zástupcem v parlamentu, nebo mě osobně odchyťtí na chodbě, tak jejich dotaz nebo nápad nezapadne.

Výhoda parlamentu je jeho silný potenciál pro zlepšení naší školy. Můžeme do školy chodit raději!

Nevím, jestli půjdu na vysokou školu, ale chtěl bych mít procestovaných více zemí, než mám teď. Třeba Španělsko, dál bych se chtěl podívat více na východ, ale i do Ameriky. Hlavně si zlepšit jazyky. Když dá tržní situace a budou zákazníci, tak bych chtěl rozvíjet naši firmu WorldWorm, jelikož máme energii a chuť nějakým způsobem prorazit do světa.

Více o projektu WorldWorm se dozvíte na instagramu: [@worldworm.official](https://www.instagram.com/worldworm.official).
Aktuální informace o školním parlamentu si můžete přečíst na: [@studentsky_parlament_dpg](https://www.instagram.com/studentsky_parlament_dpg)

Příběh

Z hudební výchovy

V hodinách hudební výchovy, které se konaly v dubnu, dostala prima pokyny k vytvoření referátu o zpěvákovi/zpěvačce, či čemkoliv jiném, co je spojeno s hudbou. Studenti rovněž dostali možnost vybrat si druhou variantu – zpracovat příběh na téma hudba, který sami vymyslí. Ze všech příběhů jsme vybrali jeden, který si zde můžete přečíst.

Andrea Pospíšilová, Magdaléna Prokešová, Julie Hronová

PO STOPÁCH HUDBY

Tento temný příběh, protkaný zradou hudebního nástroje, se odehrává v napohled obyčejné hudebně, ale opravdu jen napohled... V této místnosti se totiž odehrál jeden z nejhorších zločinů posledního tisíciletí.

„Takže se to odehrálo v opuštěné škole?“ zeptal se nevěřičně. Jeho klienti horlivě pokyvovali hlavou: „Tak tak, pane detektive!“ Podle jeho výrazu poznali, že jim nevěří. „A jak se to vlastně stalo?“

Škola byla očividně opuštěná již několik let. Když kráčel po tmavé chodbě vedoucí k místu činu (hudebně), přímo před špičkami bot mu přeběhlo několik myší. Dveře hudebny byly na konci chodby. Když je otevřel, spatřil ponurou místnost se zatuchlým pachem. Jeho pozornost však nejvíce upoutalo nehybné tělo, ležící přes parapet okna. Přistoupil k tělu a shledal, že nejeví žádné známky poranění. „Pohyboval někdo s tím chudákem?“ tázal se přihlížejících svědků. Jen kroutili hlavami, avšak nikdo se v tento tíživý moment neodvážil promluvit.

„Může za to jed.“ prohlásil přesvědčen. Jeden z přihlížejících se odvážil zeptat: „Kdo by usiloval o jeho smrt? Chodíval si sem na toto klidné místo zahrát na hudební nástroje, které tady zanechali.“ „A jaké nástroje používal?“ „Jen ty, co tu zůstaly. Tato budova je totiž již několik let opuštěná. Kdysi tu studovala moje prababička a...“ Detektiv mu netrpělivě skočil do řeči. „Věnujme se, prosím, těm nástrojům, pane.“ řekl odměřeným tónem. „Jak si přejete,“ promluvil uraženě svědek. „Je to... kytara, flétny, starý klavír a také ten podivný nástroj. Jak jen se jmenoval? Ach ano, už si vzpomínám, didgeridoo. Moje prababička ho také využívala, ale jen...“ „A to je kde?“ zeptal se detektiv, který si již stihl prohlédnout všechny nástroje v místnosti a nejevil přílišný zájem o jakousi prababičku. „Nu... to tedy netuším. Ale to přece není důležité.“ „To se tedy mýlíte, pane.“ přistoupil k oknu a pohlédl dolů. S triumfálním úsměvem vzhlédl. „Myslím, že je případ vyřešen.“

Kanceláři pofukoval svěží vítr. Detektiv stál u otevřeného okna. Po vzoru svého předka Sherlocka Holmese si zapálil dýmku. „Chodil tam každé úterý. Hrál u okna a kochal se pohledem na přírodu. Podle zničeného didgeridoo pod oknem soudím, že nástroj přefoukl a mocný zvuk ho zahubil.“ Odmlčel se poté. „Což později prokázali i doktoři. Takže je vinen ten hanebný nástroj, VŠECHNY JE SPALTE!“

La casita de chocolate

Pohádka z hodin španělské konverzace, začátek (kurzívou) byl zadáný, vymýšleli jsme pokračování. Autoři: studenti španělské konverzace ze 3. ročníku, 2. ročníku a sexty.

Adéla Tichá

Érase una vez dos niños, dos hermanitos, que se llamaban Pepita y Juanito. Su madre había muerto, por eso su padre se casó otra vez. Pero la madre nueva era mala y no le gustaban los niños.

La madre dijo una vez al padre: "Lleva a los niños a un bosque". El padre estaba triste y no lo quería hacer. Pero tuvo que aceptarlo. Llevó a los hermanos a un bosque y les dijo: "Buscad setas y moras, yo voy a cortar leña". Pepita y Juanito buscaban moras y en un rato tuvieron el cesto lleno. Empezaron a buscar su padre, pero no lo encontraron. Se esforzaban en encontrar un camino a su casa. No era fácil y además era ya de noche. Juanito trepó a un árbol y miró alrededor. Vio una lucecita a lo lejos y se lo dijo a Pepita. Después iban hacia la lucecita. Allí había una casita de chocolate. Pepita y Juanito tenían hambre, por eso empezaron a comer la casa. De repente salió una bruja que les preguntó: "Pero, ¿quién está comiendo mi chocolate?". Juanito respondió: "Nada, nada. Fue sólo el viento". La bruja se dijo: "Bah, es posible" y entró en la casa. Los hermanos otra vez se pusieron a comer. La bruja otra vez salió. Volvió a preguntar, pero esta vez vio a Pepita. Entonces les invitó a su casa y les dio una comida.

Žily byly jednou dvě děti, dva sourozenci, kteří se jmenovali Pepita a Juanito. Jejich matka zemřela, a proto se jejich otec znovu oženil. Ale jejich macecha byla zlá a neměla je ráda.

Macecha jednou otci řekla: „Odved’ děti do lesa.“ Otec byl smutný a nechtěl to udělat, ale musel se jí přizpůsobit. Odvedl sourozence do lesa a řekl jim: „Hledejte houby a ostružiny, já jdu kácet dřevo.“ Pepita a Juanito hledali ostružiny a v jednu chvíli už měli plné košíky. Začali hledat cestu domů. Nebylo to jednoduché, a navíc už byla noc. Juanito vylezl na strom a díval se do dálky. Uviděl v dálce světýlko a řekl to Pepitě. Potom šli za světlem. Když tam došli, byl tam domeček z čokolády. Pepita a Juanito měli hlad, a proto začali domeček jíst. Zevnitř vyšla čarodějnice a ptala se: „Ale, kdo to tady jí moji čokoládu?“ Juanito odpověděl: „To nic, to je jen vítr.“ Čarodějnice si řekla: „Hm, to je možné.“ Pak už se jen vrátila dovnitř. Sourozenci znovu začali jíst. Čarodějnice opět vyšla ven. Začala se znovu ptát, ale tentokrát uviděla Pepitu, a tak děti pozvala dovnitř a dala jim najíst.

La casita de chocolate

Después de invitarlos la bruja cerró a Pepita en la jaula y obligó a Juanito a limpiar toda la casita. Como Juanito era torpe, mientras limpiaba, rompió la nevera y toda la comida en la nevera se perdió. Así que la bruja tuvo hambre y decidió asar a Pepita en el horno. Pero Pepita ya estaba tan gorda que que no entraba por la puerta del horno.

La bruja hambrienta se esforzaba en adelgazar y entrenar a Pepita. Pepita entrenaba mucho y era cada vez más fuerte. La bruja hambrienta se decidió otra vez asar a Pepita en el horno. Pepita era delgada pero fuerte y por eso venció a la bruja. Juanito dijo: "¡Buen trabajo, Pepita! ¿Pero qué vamos a hacer con la bruja? ¡Para! Tengo una idea maravillosa. ¡Arrojamos a la bruja en el horno!" Pepita no lo pensó más y arrojó a la bruja en el horno.

Después Pepita tenía hambre y Juanito también por eso decidieron comer el tejado de chocolate. Ellos tenían un hambre tan grande que comieron todo el tejado. Y Pepita tenía un hambre tan grande y por eso comió también la puerta. Los niños estaban muy cansados y por eso durmieron la siesta. Y cuando se levantaron fueron a su casa. Las piernas les dolían tanto que tuvieron que rodar. Si no encontraron su casa, están rodando hasta hoy. Y colorín colorado este cuento se ha acabado.

Potom zavřela čarodějnice Pepitu do klece a nutila Juanita uklízet celý dům. Protože byl Juanito nešikovný, během uklízení rozbil ledničku a všechno jídlo uvnitř se zkazilo. Kvůli tomu měla čarodějnice hlad a rozhodla se upéct si Pepitu v peci. Ale Pepita byla tak tlustá, že se do pece nevešla.

Hladová čarodějnice se rozhodla, že Pepita bude cvičit, aby zhubla. Pepita hodně cvičila a byla stále silnější a silnější. Hladová čarodějnice se znovu rozhodla upéct Pepitu. Už byla hubená a do pece se vešla, ale byla také silná a přeprala čarodějnici. Juanito řekl: „Dobrá práce Pepito! Ale co uděláme s čarodějnici? Aha! Mám skvělý nápad, hodíme ji do pece!“ Pepita na nic nemyslela a hodila čarodějnici do pece.

Potom měla Pepita hlad a Juanito taky, proto se rozhodli sníst čokoládovou střechu. Měli tak velký hlad, že ji snědli celou, a Pepita pak snědla i dveře. Děti byly unavené, a tak se chvíli prospaly. Když se probudily, šly domů. Jenže je tolik bolely nohy, že se musely kutálet. A jestli nenašly svůj domov, kutálí se dodnes. A zazvonil zvonec a pohádky je konec.

An english story

The Sky Man

Once upon a time a man lived in a city. It is not important whether he was young or old or in which city he lived. What is important is that he was alone, he felt insecure and useless. He had no friends, no hobbies, no family and no life at all.

He had just an ordinary full-time job in an office. He came to work every day at 8 am and left it at 4 pm. He was feeling like an 'office rat'. He saw no purpose in that job because, basically, he was a slave.

One day he decided that he wanted to change that meaningless life. He left his job, he also left that horrible city where he felt like in a cage. He bought the cheapest bus ticket and he tried to get out of that city as far as he could.

He suddenly appeared at the top of a mountain - he did not remember how. He stared at the bright sky with clouds. He was finally feeling free and powerful and unstoppable. He was also feeling the power of the wind, of the mountains and the sky.

When he jumped and was falling down, it was the best and also the last moment in his life...

Magdalena Šlapáková, ok

Per ličky

Profesor:

Víte, když mě bolí pozadí, je to znamení, že je něco špatné a nudné.

V hodině biologie se paní profesorka ptá třídy a snaží se z nich dostat zástupce hlístů:

Co je příbuzné hlístovi roupu dětskému a také se často vyskytuje v dětském kolektivu?

Nadšená studentka, která si myslí, že zná odpověď:

Veš

Hodina biologie: Profesorka:

„Přepočítejte si to, mně ta matika v 11 večer moc nejde. Teda ona mi nejde ani v 8 ráno, ale stejně si to přepočítejte.“

Co je to CTM?

Mnoho z vás jistě slyšelo, že jsme partnerská škola centra pro talentovanou mládež (CTM), ale už jen pár z vás ví, co to vlastně je. CTM umožňuje mladým studentům splnit si velké sny díky flexibilnímu a individuálnímu přístupu. Jejich program poskytuje všem dětem od prvního stupně základních škol až po maturanty jedinečnou vzdělávací zkušenost. A hlavně podporuje používání angličtiny v propojení s tím, co je baví ve vzdělávání. Pro ty, kteří chtějí studovat v zahraničí, je to výborná příprava. Najdete zde online studium v angličtině s živým instruktorem, který provází studenta kurzem. Instruktoři individuálně poskytují každému studentovi motivaci, zpětnou vazbu, hodnocení jeho pokroku a mentoring. Nabízejí přes 100 online kurzů v angličtině nejrůznějších zaměření, od matematiky až po tvůrčí psaní. Absolvovat program můžete od 11 let až po maturitu a začít můžete jednoduššími kurzy (3 až 6 měsíců) a dopracovat se můžete až do náročných AP online kurzů (trvají 7 až 12 měsíců), které jsou přípravou na složení mezinárodních oborových AP zkoušek – uznávaných v přijímacím řízení na univerzity po celém světě i u nás. A k čemu vám to do budoucna bude, kromě získání nových zkušeností a zlepšení se v angličtině? A co jsou vlastně ty AP zkoušky? Zkoušky s CTM jsou uznávány na spoustě škol v zahraničí, získáte základ pro studium v zahraničí na prestižních univerzitách, velké plus do praxe ve specifických oborech, zkoušky v odborné angličtině, na vybraných univerzitách zkoušky nahrazují přijímací řízení a můžete se porovnat s celosvětovou konkurencí. A jaké jsou vlastně ty zkoušky? Začneme u PSAT testů, jsou to standardizované testy studijních předpokladů pro střední školy od americké organizace College Board, odstupňované podle věku. Porovnáte si tak své znalosti a výsledky s vrstevníky z celého světa pomocí percentilu. PSAT testy se zaměřují na tři oblasti: čtení, psaní, jazykové dovednosti a matematika. Po vyhodnocení PSAT testu nedostanete jen dosažené skóre, ale získáte

celistvý přehled o silných i slabých stránkách, a to v porovnání s celosvětovou konkurencí.

Další možností jsou AP zkoušky. Jedná se o mezinárodní oborové zkoušky na úrovni prvního ročníku americké vysoké školy s celosvětovou platností. Jsou uznávané univerzitami po celém světě v přijímacím řízení a skládáte je ve vybraném oboru a CTM vám poskytne přípravný program, který vám pomůže tyto zkoušky úspěšně zvládnout. Poslední test, který vám CTM nabízí, je SAT test, což je standardizovaný test studijních předpokladů vyžadovaný při přijímacím řízení na univerzity v USA. Jejich první částí testujete čtení, psaní a jazykové dovednosti a v druhé části se zaměřujete na matematiku. Nepovinnou částí je esej. CTM je skvělá příležitost si vyzkoušet, jak probíhá přijímací řízení na školy v zahraničí.

Adéla Hájková

**Uznané přijímačky
na nejlepší univerzity světa i ČR**
více jak 700 nejlepších univerzit

AP zkoušky & **DOCTRINA**
PODJEŠTĚDSKÉ GYMNÁZIUM

Logos of partner institutions: Yale University, University of Cambridge, Kings College London, Princeton University, Queen Mary University of London, and Vysoké učení technické v Brně.

Krátké zprávy

III. ročník – výlet k Máchovu jezeru

V dubnu jsme se vydali na výlet k Máchovu jezeru. Obešli jsme jezero po stezce Karla Hynka Máchy a prohlédli si jednotlivá zastavení na stezce. Nakonec jsme došli na Šibeniční vrch, na kterém byl v Máji popraven Vilém.

Adéla Tichá

Talent 2022

Po dvou letech se opět konal Talent Doctrina – Podještědské gymnázium. Tento rok se našlo nespočet talentovaných, ale i originálních hudebníků. K vidění byla pěvecká i nástrojová představení, například bubny, saxofon, klávesy, ale také papírové frkačky. Blahopřejeme vítězům i zúčastněným a těšíme se na další Talent.

Sára Vohlídalová

Muzeum hudby v Praze – kvinta

Na začátku dubna navštívili studenti kvinty České muzeum hudby v Praze. Zde jsme viděli novou výstavu o hudbě a zvířatech. Kromě té byla v muzeu i stálá expozice s různými podivnými nástroji. Byl zde například čtvrttónový klavír, tzv. žirafový klavír nebo housle s mnoha strunami.

Adéla Kosková

I. ročník se zúčastnil kulturně historického kurzu v Praze.

Sekunda si užila lyžařský kurz v Krkonoších.

Tercie se vydala na cyklistický kurz.

Sexta absolvovala estetický kurz v Litomyšli.